

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723010096
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7723010096.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Daniely Mitterpákovvej v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného a prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 26Nt/4/2023 zo dňa 15.11.2023 na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 04. marca 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B. a prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce uznesením sp. zn. 26Nt/4/2023 zo dňa 15. novembra 2023 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., o povolenie obnovy konania zo dňa 03.01.2023 vo veci vedenej na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 394 ods. 4 písm. d) Trestného poriadku a § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd povolil obnovu konania, na návrh C. B., vo veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 8T/67/2019 a to v prospech odsúdeného A. B..

Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušil celý výrok o treste uloženom odsúdenému A. B., rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 zo dňa 12.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.03.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok o treste nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zobral odsúdeného A. B., do väzby, ktorá bude vykonávaná v ÚVV a ÚVTOS Košice, a to okamihom právoplatnosti výrokov tohto uznesenia o povolení obnovy konania a o zrušení výrokov o treste vo veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 8T/67/2019 12.10.2020 v prospech odsúdeného.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený aj prokurátor.

V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený prostredníctvom obhajcu uvádza, že výsluch svedkov A. a D. nebol navrhnutý. Výpovede týchto svedkov, ktorí boli vypočutí pred súdom sú úplne odlišné, než boli v pôvodnom konaní, z čoho vyplýva logický záver, že títo svedkovia nie sú vierohodní a jednoznačne vo svojich výpovediach klamali, čo možno pripísať tomu, že v pôvodnom konaní nehovorili pravdu.

Týka sa to hlavne výpovede svedka D., ktorý v pôvodnom konaní jednoznačne uviedol, že kúpu kradnutého auta jemu sprostredkoval on prostredníctvom svedka E. F., ktorý mu zabezpečil kradnuté auto a že on mal o tejto skutočnosti vedomosť. V tomto konaní tvrdil, že tohto svedka vôbec nepozná a ani s ním neprišiel do styku.

Vzhľadom k takémuto rozporu bolo nutné s prihliadnutím na závažnosť veci vypočítať svedka E. F., pričom podľa jeho názoru, vypočítaním tohto svedka by absolútne nedošlo k popretiu právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý pri rozhodovaní o vyššie uvedených skutočnostiach nemal vedomosť. Pokiaľ by malo byť vo veci objektívne rozhodnuté, bolo by nutné tohto svedka vypočítať a tak isto aj svedka A. G., pretože jedine tento svedok mohol objasniť, ako došlo k oprave kradnutého motorového vozidla. Vypočítanie svedka A. G. odôvodňujú dôkazy, ktoré boli vykonané v tomto konaní.

Pokiaľ sa týka výrokov IV. a V., zastáva názor, že v danom prípade vôbec neexistujú dôvody väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c), pretože neexistuje nijaká obava, aby som pokračoval v páchaní takejto trestnej činnosti, nakoľko po eventuálnom prepustení z väzby na to nemá vytvorené žiadne podmienky a zvlášť pokiaľ by väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Zrejme ide o formálne rozhodnutie súdu, ktoré nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení platných právnych predpisov a to hlavne s prihliadnutím na skutočnosť, že už viac ako 6 rokov je obmedzená jeho sloboda, na ktorú skutočnosť mal súd pri rozhodovaní o väzbe prihliadnuť. Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby krajský súd v dôsledku jeho sťažnosti napadnuté uznesenie vo výrokoch I., IV. a V. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V písomných dôvodoch sťažnosti prokurátor namietá, že z oboznámenia listinného dôkazu - správy správcu JUDr. Erika Končoka z 18.10.2023, nevyplývajú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť závery k tomu, či rozsudok sp. zn. 8T/67/2019 z 12.10.2020 v časti uloženého trestu prepadnutia majetku bol vykonaný alebo nie.

Zo správy označeného správcu nie je zrejmé, v akom štádiu sa konkurz nachádza a aké konkrétne úkony boli správcom od jeho ustanovenia uznesením Okresného súdu Žilina z 31.01.2022 vykonané. Bez podrobného súdneho prieskumu celého priebehu konkurzu súvisiaceho s trestným konaním, sú závery ku aktuálnemu stavu vykonávania uloženého trestu prepadnutia majetku predčasné. V tejto súvislosti považuje za potrebné, aby konajúci senát požiadal správcu o doplnenie správy o podrobnosti doterajšieho priebehu konkurzu, eventuálne si vyžiadal od správcu kópiu jeho spisu, prípadne aj kópiu zodpovedajúceho spisu vedeného v súvislosti s predmetným konkurzom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 1K/20/2021.

Zrušenie celého výroku o treste z rozsudku senátu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 z 12.10.2020 nepovažuje za zákonné a opodstatnené.

Má za to, že nebol daný dôvod zrušovať celý výrok, pretože návrhom na povolenie obnovy konania zo strany manželky odsúdeného (v súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 1/2021 z 27.09.2023) bol napadnutým výrok o treste len z časti, a to v prípade uloženého (v tom čase obligatórneho) trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák.

V tejto súvislosti zvyrazňuje, že návrhom na obnovu konania nebol „napadnutý“ výrok o treste ako celok postupom podľa § 394 ods. 1 Tr. por. alinea druhá, teda že uložený trest bol pre nové skutočnosti v zrejmom nepomere ku závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, ale išlo o uplatnenie návrhu výlučne z dôvodov predpokladaných v ustanovení § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por. voči výroku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák.

Má za to, že dôvod podľa § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por., teda strata účinnosti časti právneho predpisu, zakladal postup podľa § 394 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 400 ods. 1 Tr. por. výlučne len vo vzťahu ku tej časti výroku o treste, ktorej sa uvedený dôvod týkal.

Skutočnosť, že prichádza do úvahy zrušenie len časti výroku o treste (napr. ak výrok o treste obsahuje viacero samostatných výrok, ktorými súd ukladá rôzne tresty, ako je to dané v prípade rozsudku v tejto trestnej veci) vychádza nie len z ustanovenia § 400 ods. 1 Tr. por. (súd zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti), ale aj z ustanovenia § 166 Tr. por., v zmysle ktorého súd uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znova rozhoduje v prípade, ak skorší rozsudok bol na základe návrhu na obnovu zrušený len čiastočne.

Podotýka, že zo znenia výroku o treste z rozsudku senátu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 z 12.10.2020 je zrejmé, že súd v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zák. ukladal viac druhov trestov popri sebe (§ 32 písm. a/, e/ Tr. zák.), a teda časť rozsudku o treste obsahuje dva (samostatné) výroky, pričom na prijatie každého z nich boli v tom čase splnené konkrétne zákonné podmienky.

Z dôvodu, že medzi predmetnými uloženými trestami nie je priamy súvis (ako uvádza, na uloženie každého z nich boli splnené iné zákonné podmienky) a rovnako to, že sa tieto tresty vzájomne nepodmieňujú, je možné a potrebné v prípade obnovy konania pristupovať ku každému jednému výroku samostatne a skúmať, voči ktorému výroku sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 394 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 400 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na to, že v rámci konania o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania boli preukázané skutočnosti dovodiace postup podľa § 400 ods. 1 Tr. por. nanajvýš vo vzťahu ku výroku o uložení trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák., mohol súd takto postupovať výlučne len práve ku tomuto výroku.

Keďže súd povolil obnovu konania aj vo vzťahu ku výroku o uloženom treste odňatia slobody, postupoval tak nielen nad rámec samotného návrhu manželky odsúdeného, ale došlo tým ku zrušeniu aj tej časti výroku o treste, bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Takýto postup súdu nezodpovedá správne použitiu posledne označeného ustanovenia v spojení s § 400 ods. 1 Tr. por.

Aktuálna situácia vytvorená napadnutým uznesením by (po právoplatnosti uznesenia) znamenala, že pôvodný senát okresného súdu by teda bol povinný opätovne rozhodovať aj o uložení trestu odňatia slobody. Pretože nie je daná žiadna skutočnosť, ktorá by dôvodila záver o tom, že uložený trest odňatia slobody v trvaní osem rokov je neprimeraný alebo v rozpore s účelom trestu (nič také nebolo v konaní podľa § 393 a nasl. Tr. por. preukázané) znamenalo by to, že pôvodný senát by musel opätovne o treste odňatia slobody rozhodovať, hoci na postup podľa § 394 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 400 ods. 1 Tr. por. voči tomuto výroku o treste neboli splnené žiadne zákonné podmienky podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Obišiel by sa takto zmysel obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý pri povolení obnovy konania predpokladá bezvýhradné naplnenie striktných dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré v prípade (ani odsúdeným či inou oprávnenou osobou nenapadnutého) trestu odňatia slobody dané nie sú.

V prípade, ak by súd povolil obnovu konania len voči výroku o uloženom treste prepadnutia majetku z dôvodu, ktorý považuje za preukázaný (§ 394 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por.), pôvodný senát okresného súdu opätovne rozhodoval správne len o tom, či sú splnené podmienky na uloženie trestu prepadnutia majetku podľa aktuálne účinného ustanovenia (§ 58 ods. 1 Tr. zák.) alebo o inom treste postihujúci majetok odsúdeného, ktorý by prípadne uložil popri právoplatnom výroku o treste odňatia slobody, ktorý sa už vykonáva.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby nadriadený sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie v časti výrokov II. a III. v spojení s výrokmi IV., V. a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znova konal a rozhodol, alternatívne zrušil napadnuté rozhodnutie v časti výrokov II. a III. v spojení s výrokmi IV., V., a vo veci rozhodol sám tak, že podľa § 394 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. por. v spojení s § 400 ods. 1 Tr. por. povolí obnovu konania v časti, a rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 z 12.10.2020 zruší v časti, a to vo výroku o treste, ktorým bol ods. A. B. uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený a prokurátor podali sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného a prokurátora nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/67/2019 zo dňa 12.10.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Tos/108/2020 zo dňa 23.3.2021 bol A. B. uznaný vinným zo spáchania zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, na účely výkonu ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený trest prepadnutia majetku v zmysle § 58 ods. 3 Tr. zák. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.3.2021.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Z napadnutého uznesenia vyplýva, že zo strany konajúceho súdu neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania vo vzťahu ku výroku o vine, avšak súd zistil, s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 1/2021 zo dňa 27.9.2023, splnenie podmienok pre zrušenie výroku o treste, nakoľko bol odsúdenému ukladaný trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák.. Z uvedeného dôvodu zrušil okresný súd výrok o treste, avšak nielen samotný výrok o treste prepadnutia majetku, ale aj uložený trest odňatia slobody a súčasne rozhodol o vzatí o odsúdeného do väzby a nenahradení väzby probačným dohľadom. Svoje rozhodnutie vydal okresný súd po vykonaní dokazovania v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie skutkového stavu veci, ktoré podrobne aj odôvodnil. Svedecké výpovede A. a C. H. boli vyhodnotené ako výpovede, ktoré nepriniesli žiadne nové skutočnosti. Okrem uvedeného verzia Peticzkého nezapadala do koloritu pôvodne vykonaných dôkazov, svedok v podstate nehovoril nič o kúpe, dovoze či prepise vozidla, v skutočnosti jeho výpoveď obsahovala tvrdenia o korupčnom správaní a protizákonnom správaní svedkov A. a D.. Výpoveď C. H. obdobne vypovedal o kúpe sprostredkovane a tiež poukazyval na korupčné konanie. Pokiaľ ide o povolenie obnovy konania súd jasne posúdil dôvod jej povolenia. Správne zisťoval aj stav vykonávania trestu prepadnutia majetku. Na základe tohto postupu povolil obnovu konania, zrušil výrok o treste a rozhodol o väzbe.

Krajský súd vzhľadom na takto zistené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vo výroku I., ktoré je vecne správne a zákonné. Poukazuje pritom na jednoznačné odôvodnenie napadnutého uznesenia a konštatuje, že rovnako ako okresný súd, ani nadriadený súd nezistil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Odsúdený nepredložil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne dôkazy a ani iné konkrétne, jasne definované skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Dôvody podania návrhu na povolenie obnovy konania tak v žiadnom prípade nespĺňajú predpoklady pre povolenie obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por.

Zároveň za zákonné a vecne správne hodnotí výroky II. až V. vo vzťahu k splneniu podmienok povolenia obnovy, zrušenia výroku o uložení trestu a vzatí odsúdeného vo väzby, za súčasnej nemožnosti nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Pokiaľ ide o jednotlivé sťažnostné dôvody, ktoré vyplynuli zo sťažnosti odsúdeného, tieto boli nadriadeným súdom preskúmané a vyhodnotené ako nedôvodné. Za jednoznačne správny je potrebné hodnotiť postup súdu prvého stupňa, ktorý k skutočnostiam tvrdených v samotnom návrhu na povolenie obnovy konania vypočul ako svedka I. A., ktorého výpoveď preveril výpoveďami svedkov D. a A.. O tom, že súd sa snažil objektívne vyhodnotiť podaný návrh na obnovu konania, svedčí aj to, že súd nešetril procesnou aktivitou a vypočul aj svedka C. H.. Takto vykonané dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine náležite vyhodnotil a dospel k logicky správnejmu záver. Súd v danom smere jasne vysvetlil úvahy, ktorými sa spravoval, pričom po odbornej stránke v súlade s trestno-procesnou teóriou a ustálenou súdnou praxou vysvetlil, prečo nejde o nové skutočnosti, či dôkazy. V tomto smere niet čo vytknúť napadnutému uzneseniu.

Pokiaľ odsúdený poukazuje na rozpory vo výpovedi svedkov oproti ich výpovediam v pôvodnom konaní, je potrebné opätovne pripomenúť, že v tomto konaní, ako to správne zdôraznil aj okresný súd, nie je možné verifikovať pôvodne vykonané dokazovanie, či inak spochybňovať spôsob ich hodnotenia. Sťažnostný súd sa stotožnil aj s dôvodmi, pre ktoré bolo opätovne odmietnuté vypočutie svedkov E. F. a A. G.. Dôvody uvedené v sťažnosti, o ktoré obhajoba opiera potrebu ich vypočutia, smerujú znova

k verifikácii vykonaných dôkazov a k spochybneniu spôsobu ich hodnotenia, čo neprináleží predmetu tohto konania. Priamo vo vzťahu ku preukázaniu a ustáleniu skutkového stavu, bola potreba vypočítania týchto svedkov predmetom posúdenia v pôvodnom konaní a to ako na súde prvého stupňa, tak aj v odvolacom konaní, pričom ani v tomto konaní potrebu vykonania dokazovania výsluchom daných svedkov, sťažovateľ presvedčivo neosvedčil.

Ani s poslednou sťažnostnou výhradou odsúdeného, týkajúcej sa zákonnosti výroku o väzbe a jej nenahradenia probačným dohľadom sa krajský súd nemohol stotožniť, nakoľko dôvod väzby v zmysle § 71 ods. písm. c) Tr. por., teda dôvodnosť obavy z možného pokračovania v trestnej činnosti, okresný súd jasne identifikoval a argumentačne jednoznačne a presvedčivo odôvodnil. S vyslovenými úvahami a sformulovanými závermi sa sťažnostný súd stotožnil v celom rozsahu a teda aj podľa jeho názoru, nie len vina vyslovená v tomto konaní, ale aj existencia ďalších dvoch trestných stíhaní odsúdeného vedených za obdobnú a tiež závažnú trestnú činnosť, sú dostatočne konkrétnymi skutočnosťami, zakladajúcimi veľmi reálnu obavu z možného pokračovania v trestnej činnosti odsúdeným. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že je obmedzený na osobnej slobode už takmer 6 rokov. Súd teda prihliadol aj na danú skutkovú okolnosť – dĺžku obmedzenia osobnej slobody a vyhodnotil ju tak, že ani daný 6-ročný pobyt v ústave, nie je zárukou, ktorá by vylučovala obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti a ani neoslabuje túto obavu do tej miery, aby väzbu bolo možné nahradiť dohľadom probačného úradníka. Zhrnúc uvedené sťažnostný súd konštatuje, že aj v aktuálnom štádiu trestného konania, je väzba dôvodná, podložená konkrétnymi skutkovými zisteniami, a v súlade so zásadou primeranosti a zdržanlivosti.

V ďalšom nadriadený súd odkazuje na výstižné a erudované odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom súd zrozumiteľným spôsobom vysvetlil podmienky, za ktorých možno povoliť obnovu konania, ako aj mimoriadnosť daného opravného prostriedku, ktorý slúži na nápravu skutkových a nie právnych väd.

Následne nadriadený súd venoval pozornosť sťažnosti prokurátora. V nej v prvom rade namieta nedostatočné zisťovanie stavu vykonávania trestu prepadnutia majetku. Okresný súd zisťoval stav konkurzného konania vyžiadaním správy od JUDr. Končoka, správcu konkurznej podstaty, z ktorej vyplýva, že konkurz vyhlásený na majetok odsúdeného ešte nebol skončený a k speňaženiu majetku nepristúpil z dôvodu rozhodovania súdu o povolení obnovy trestného konania. Podľa prokurátora zo správy nevyplývajú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť závery o vykonaní resp. nevykonaní trestu prepadnutia majetku a preto navrhuje podrobný prieskum celého priebehu konkurzu a to vyžiadaním doplnenia správy od správcu o podrobnostiach doterajšieho priebehu konkurzu, eventuálne vyžiadaním kópie spisu správcu alebo konkurzného súdu. S uvedeným názorom prokurátora sa konajúci súd nestotožnil. Podaná správa obsahuje podstatnú informáciu, z ktorej je zrejmé, že konkurz ešte nebol vykonaný a teda ani trest prepadnutia majetku nebol vykonaný a preto povoleniu obnovy konania nebráni prekážka vykonaného trestu.

Ďalej sa prokurátor venuje otázke správnosti zrušenia celého výroku o treste napadnutého rozsudku. Je nevyhnutné konštatovať, že prokurátor uvádza skutočne právne a vecne dôvodné výhrady, s celou jeho argumentáciou sa dá prakticky súhlasiť. Vo svojej sťažnosti však prokurátor žiadnym spôsobom nereaguje na najpodstatnejšiu úvahu okresného súdu, ktorý tvrdí, že v prípade, ak by zrušil len výrok o treste prepadnutia majetku, v ďalšom konaní by súd konajúci v pôvodnom konaní musel uložiť akýkoľvek iný druh trestu namiesto trestu prepadnutia majetku. Týmto pohľadom okresného súdu sa krajský súd stotožnil v celom rozsahu. Uvedený argument presvedčil krajský súd, ktorý napriek tomu, že dáva za pravdu prokurátorovi, pokiaľ ide o ním uvedené dôvody, z praktického hľadiska uprednostnil postup a rozhodnutie okresného súdu s tým, že dodáva, že pokiaľ by bol zrušený len výrok o treste prepadnutia majetku, vznikla by neštandardná procesná situácia, nakoľko si len ťažko predstaviť, akým výrokom by bolo možné rozhodnúť o neuložení trestu prepadnutia majetku a preto je možné súhlasiť s vysloveným názorom okresného súdu, že súd konajúci, by bol v pôvodnom konaní nepriamo tlačný k ukladaniu „nejakého“ trestu, čo by bolo iným prejavom obligatórneho ukladania trestu.

Vzhľadom k uvedenému vyhodnotil súd aj sťažnosť prokurátora za nedôvodnú.

V priebehu sťažnostného konania bolo zo strany krajského prokurátora odstúpené súdu podanie, ktoré bolo pôvodne podané Etickej komisii Generálnej prokuratúry SR, ktorá keďže nezistila svoju príslušnosť na jeho vybavenie, odstúpila ho prostredníctvom krajskej prokuratúry súdu, ako súčasť obhajoby odsúdeného. Súd sa zaoberal po obsahovej stránke týmto podnetom a dospel k záveru,

že sa ním namieta osoba a postup intervenujúceho prokurátora. Súdu v tomto konaní neprináleží posudzovať namietané skutočnosti, tieto sú z pohľadu predmetu konania vecne irelevantné a preto sa nimi sťažnostný súd bližšie nezaoberal.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je zákonné, náležité odôvodnené a sťažnostné dôvody odsúdeného a prokurátora v ničom nespochybujú jeho vecnú správnosť. Keďže sa s daným rozhodnutím krajský súd stotožnil v celom rozsahu, v podrobnostiach odkazuje na skutkové zistenia a právne úvahy okresného súdu, ku ktorým nemá viac čo dodať.

Z uvedeného dôvodu rozhodol sťažnostný súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.